

чески болѣсти кои-то не сж освѣнъ слѣдствия на силни принадоци — както е епилепсия-та.

Силни-тѣ болѣсти се дѣлѣтъ йоще на двѣ главни категории — на *спорадически* и *епидемически*.

Назоваваме *спорадически* болѣсти тѣзи кои-то владѣхтъ безъ разлика въ сѣко време и кои-то сж слѣдствия на едно лошо влиание подъ кое-то нѣкой се е изложилъ, на примѣръ като да се е измокрилъ, като да се е уморилъ повѣче отъ колко-то трѣба, като да е прѣялъ и пр. и пр.

Назоваваме *епидемически* болѣсти, епидемии, силни-тѣ болѣсти, кои-то сж повѣче-то прилѣичеви, и кои-то, въ нѣкои времена, се распространяватъ по нѣкои мѣста за едно неопредѣлено време, за да изчезнѣтъ послѣ схвършено за нѣколко години — такива сж: азиатическа-та холера, едра-та сипаница, чума-та и пр.

Въ една силна болѣсть, прѣди всичко, трѣба да се постарайме да узнайме причина-та коя-то е произвела болѣсть-та; понеже, зло-то въ начало-то си йоще, безъ да се е распространило, омиопатическо-то лѣкарство, като отговаря на причина-та отъ коя-то злото се е породило, е въ положение почти сѣкоги да може да го потуши, или ако не, то поне да го омѣкчи тѣй щото прѣкарвание-то да бжде по леко и по скоро. Като на примѣръ, въ единъ случай на ударъ, падание или натхртване, ще се даде: *Арника*; когато нѣкой е билъ